

I kuratorisk vold (Et sted mellem sort og hvidt)

Claus Carstensen

Kurateret af Tom Christoffersen og Mikkel Amby

Fernisering 17.8. 2018 kl. 17-20

17.8 – 15.9. 2018

De senere år har Claus Carstensen ikke kun markeret sig som billedkunstner, men i lige så høj grad som kurator. Dels med det monumentale udstillingsprojekt *Shibboleth* (2010-2015), der bestod af ikke mindre end 76 udstillinger, som blev vist i kunstnerens eget atelier. 13 af udstillingerne blev senere perspektiveret i udstillingen *Bastard* på Esbjerg Kunstmuseum, som også udgav den 2,6 kg. tunge bog *Shibboleth*.

I 2013 kuraterede Claus Carstensen sammen med kunstnerkollegaen Christian Vind også udstillingen *Café Dolly* på J.F. Willumsens Museum. Udstillingen, der viste værker af de tre kunstnere Francis Picabia, Julian Schnabel og Jens Ferdinand Willumsen, modtog i 2014 Kunstkritikerprisen.

I år kulminerede det kuratoriske arbejde så med den omfattende udstilling *Becoming Animal*, der først blev vist på Den Frie Udstillingsbygning i København for derefter at rykke til Museet for Religiøs Kunst i Lemvig. Den omfangsrige udstilling fik bl.a. kunstkritiker ved Kunsten.nu Line Rosenvinge til at konstatere: "Carstensen evner de vildeste associationer og formår at præsentere dem så selvfølgeligt, at det giver mening. Sandsynligvis dels fordi han har en omfangsrig viden, og dels fordi han som billedkunstner har det æstetiske som rettesnor."

Det var derfor ikke uden en vis mængde ydmyghed og respekt, at vi accepterede Carstensen's opfordring om at lade os kuratere en udstilling med kunstnerens værker. Eneste krav var, at titlen skulle være *I kuratorisk vold*. Kravet skulle vise sig at være ufravigeligt. Havde titlen alene været op til os var den blevet *Et sted mellem sort og hvidt* – en titel hentet fra en bog af Sven Dalsgaard, der består af seks autofiktive, prosalyriske tekstforløb hen over hinanden. Vi har dog fået lov til at tilføje vores titel, som en parentes.

I årene 1973-79 var Dalsgaard gæsteproffesor ved Det Kgl. Danske Kunstakademi, hvor Carstensen blev optaget i 1977. At Dalsgaard har spillet en afgørende rolle for Carstensen er evident:

"Sven Dalsgaard var med til at optage mig på Akademiet i 1977. På den danske kunstscene var han den eneste foruden Jorn, Köpcke, Eks-Skolen og Skalakunst, som jeg kunne bruge. Jeg forventede mig meget af ham som lærer, for jeg kendte hans konceptkunst på forhånd [...] Helt konkret lærte jeg dog kun én ting af ham: Da jeg tegnede model, sagde han: 'Det har du jo ikke brug for, så hvorfor la'r du ikke vær' med dét?'" (kilde: Lisbeth Bonde, Information: *Jeg ka' sgu ikke standse*, 11. okt. 1997).

Grundlaget for udvælgelsen af værker til udstillingen har udelukkende været op til os – et tab af kontrol, der givet vis ikke har været helt let for Carstensen.

Udgangspunktet har været Sven Dalsgaards bog. Samtlige af udstillingens værker er sorte og hvide – eller et sted derimellem. De er desuden alle nonfigurative. Tidsmæssigt daterer de tidligste værker sig helt tilbage til 1974 – årene før han blev optaget på Det Kgl. Danske Kunstakademi.

Claus Carstensen (f.1957) er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi, København 1977-1983, hvor han også var professor fra 1993-2002. Han er repræsenteret i adskillige store samlinger, herunder Statens Museum for Kunst, ARoS – Aarhus Kunstmuseum, Arken Museum for Moderne Kunst, Kunstmuseum Liechtenstein og Universalmuseum Joanneum / Neue Galerie Graz.